

เรียน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (ผ่านผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร)

ตามที่ หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ และ นางสาวกิงทอง ยงยุทธมีชัย ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุม คณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก ครั้งที่ 1/2556 ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2556 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เขตทุ่งครุ จ.กรุงเทพฯ โดยประธานที่ประชุมฯ คือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ (ดร.นันทน์ ถาวรังกูร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นั้น ขอแจ้งเรื่องจากที่ประชุมให้ท่านทราบ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานและเลขานุการคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 - 31 ธันวาคม 2557
2. APQN (The Asia-Pacific Quality Network) เป็นเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจาก World Bank แต่เดิมองค์กรระดับชาติเท่านั้นที่เป็นสมาชิก ปัจจุบันยอมให้มหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกได้ ซึ่งมีการจัดกิจกรรมประชุมวิชาการอย่างน้อย 1 ครั้ง หมุนเวียนไปตามประเทศต่าง ๆ ในประเทศไทยมี 2 องค์กร ที่เป็นสมาชิก คือ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดย สมศ. ร่วมกับ APQN เป็นเจ้าภาพจัดประชุมนานาชาติว่าด้วยนวัตกรรมและการประเมินคุณภาพภายนอก : ห่วงโซ่คุณภาพ (International Conference on Innovations in External Quality Assessment : Chain of Quality) ระหว่างวันที่ 13-14 กุมภาพันธ์ 2556 ณ โรงแรมสุโกศล จ.กรุงเทพฯ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติด้านการประเมินคุณภาพภายนอกที่ส่งเสริมและมุ่งสู่การเพิ่มคุณภาพ การศึกษาระดับภูมิภาค ตลอดจนเป็นการเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง ประเทศสมาชิก ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ได้มีแค่ระดับประเทศเท่านั้น เพราะในอาเซียนก็ให้ความสำคัญในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเช่นกัน โดยในระดับอาเซียนมีการประกันคุณภาพ การศึกษา 2 รูปแบบ คือ เครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษา ASEAN University Network Quality Assurance (AUNQA) และ The ASEAN Quality Assurance Network (AQAN)
3. สกอ. ได้กำหนดให้นำเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (Education criteria for Performance Excellence : EdPEX) มาใช้เป็นระบบทางเลือกสำหรับมหาวิทยาลัยที่มีผลการ ประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก ตลอดจนมีความประสงค์ที่จะพัฒนาสถาบันมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ใน เบื้องต้น สกอ. กำหนดแนวทางให้สถาบันที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมประเมินตามเกณฑ์ EdPEX ไม่ ต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามตัวบ่งชี้ สกอ. 23 ตัวบ่งชี้ ดำเนินการเพียงรวบรวม common data set ลงในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) แต่ต้องเข้ารับการตรวจประเมินตามเกณฑ์ EdPEX และได้รับคะแนนตั้งแต่ 200 คะแนน (IQA จะได้ 5 คะแนน โดยอัตโนมัติ) ภายในปีแรก ตลอดจนต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและ ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ EdPEX โดยได้รับคะแนนไม่ต่ำกว่า 300 คะแนน ภายใน 4 ปี หากไม่มีการ พัฒนาต้องมาประเมินตามตัวบ่งชี้ สกอ. เหมือนเดิม ซึ่งที่ประชุมคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก มีความเห็นว่าหากมหาวิทยาลัยเข้าร่วมประเมินตามเกณฑ์ EdPEX สมศ. ควรยอมรับเกณฑ์ EdPEX ด้วย โดยมหาวิทยาลัยไม่ต้องรับการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. เพียงแต่ สมศ. มา ตรวจเยี่ยมเท่านั้น ซึ่งทาง มจธ. จะทำหนังสืออย่างเป็นทางการไปถึง สมศ. อีกครั้ง

4. ทาง มจร. ได้เสนอโครงการฝึกอบรมผู้ประเมินตามเกณฑ์ EdPEX เพื่อเป็นการสร้างผู้ตรวจประเมินตามเกณฑ์ EdPEX และจะขอความเห็นชอบขอรับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินโครงการต่อที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ทอสมก) ซึ่งมติที่ประชุมคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอสมก ให้ชะลอไว้ก่อน เนื่องจากขณะนี้มหาวิทยาลัยไม่กี่แห่งที่เข้าร่วมโครงการ EdPEX ในเบื้องต้น ควรทำความเข้าใจเรื่องตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินของ EdPEX หรือมหาวิทยาลัยที่สนใจหากจะเข้าร่วม ต้องมีกระบวนการ หรือการเตรียมตัวอย่างไร ซึ่งขณะนี้ สกอ. อยู่ระหว่างการอบรมผู้ประเมินตามเกณฑ์ EdPEX ในเดือนมีนาคม 2556 เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน EdPEX ของ สกอ. เพราะต้องรองรับมหาวิทยาลัยที่จะสมัครเข้าร่วมประเมินตามเกณฑ์ EdPEX
5. กำหนดการประชุม ศึกษาดูงาน หรือการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการของคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอสมก ประจำปี พ.ศ. 2556-2557 โดยให้มหาวิทยาลัยเจ้าภาพจัดประชุมเสนอหัวข้อในการศึกษาดูงานหรือการประชุมสัมมนา รวมทั้งจัดวาระแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้เข้าร่วมประชุม โดยแนวปฏิบัติที่ดีให้นำมาจากจุดแข็งหรือจุดเด่นที่ได้จากการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก หรือนำผลลัพธ์ (performance) ทางด้านต่าง ๆ ที่ดี ๆ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องกระบวนการ (process) ว่าทำอย่างไร

ปี พ.ศ. 2556-7	เดือน	มหาวิทยาลัยเจ้าภาพ
ปี พ.ศ. 2556		
ครั้งที่ 1	22 กุมภาพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ครั้งที่ 2	31 พฤษภาคม	มหาวิทยาลัยมหิดล
ครั้งที่ 3	สิงหาคม	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ครั้งที่ 4	พฤศจิกายน	มหาวิทยาลัยพะเยา
ปี พ.ศ. 2557		
ครั้งที่ 1	กุมภาพันธ์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ครั้งที่ 2	พฤษภาคม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ครั้งที่ 3	สิงหาคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ครั้งที่ 4	พฤศจิกายน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดยในการประชุมคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอสมก ครั้งที่ 2/2556 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล วันที่ 31 พฤษภาคม 2556 ทางมหาวิทยาลัยมหิดลจะมีการจัดโครงการอบรมให้ความรู้ในเรื่องเกณฑ์ EdPEX ให้กับคณาจารย์และบุคลากรภายในของมหาวิทยาลัยมหิดล

6. มจร. เสนอช่องทางสื่อสารผ่านระบบ Google app ของ มจร. เพื่อเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอสมก เพื่อช่วยในเรื่องการประสานงานต่าง ๆ ให้ดำเนินการไปอย่างรวดเร็ว และสมาชิกเครือข่ายสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ขณะนี้ทาง มจร. ได้สร้าง site จำกัดเฉพาะกลุ่มคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอสมก โดย Google app มีจุดเด่น ดังนี้

- 1) มีพื้นที่สำหรับแต่ละ account สูงสุดถึง 25 GB
- 2) document รองรับการทำงานพร้อมกับเพื่อนสูงสุด 50 คน ซึ่งสามารถแก้ไข file ร่วมกันได้
- 3) calendar กำหนดกิจกรรมและพบกันได้ สามารถ set การแจ้งเตือน sms ก่อนกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นมายังมือถือ
- 4) Google Plus ประชุมผ่าน online/video call

ซึ่งทาง มจร. จะส่ง URL ทาง e-mail ให้กับคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก โดยก่อนใช้ต้องลงทะเบียนก่อน ซึ่งทาง มจร. จะเสนอวิธีการใช้งานเต็มรูปแบบอีกครั้งในการประชุมครั้งที่ 2/2556 ที่มหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างนี้หากมีข้อเสนอแนะ จะปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมเรื่องใด ขอให้แจ้งไปยังคุณสุดเขต แจ้งกระจ่าย e-mail : sudkad.cha@kmutt.ac.th ซึ่งทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) ให้ข้อมูลว่าเห็นด้วยกับช่องทางการสื่อสารผ่านระบบ Google app ของ มจร. ซึ่งทำให้การส่งข้อมูลและการสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และอยากให้พัฒนาไปสู่ระบบ paperless โดยการประชุมสภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัยของ มทส. ใช้ระบบ e-Meeting คือ การเชิญประชุม การส่งวาระการประชุม และการรับรองรายงานการประชุม ไม่ใช่กระดาษแต่จัดเป็นข้อมูลในระบบ e-Meeting ซึ่งกรรมการสามารถดูปฏิทินการประชุม รายงานการประชุม และสรุปมติการประชุม ได้

7. ด้วย สมศ. ได้ขอความร่วมมือจากผู้แทนกลุ่มสถาบันต่าง ๆ ในการระดมความคิดเห็นเพื่อเสนอรูปแบบและตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 4 ภายใต้กลุ่มตัวบ่งชี้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ซึ่ง สมศ. ได้นำตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ เป็นโจทย์ตั้งต้นสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาตัวบ่งชี้ โดย สมศ. ได้วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการปรับปรุงพิจารณา ดังนี้

- ก. ตัวบ่งชี้ที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ไม่สามารถแบ่งระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยได้ เนื่องจากผลการประเมินมีค่าใกล้เคียงกัน ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 8, 9, 10, 11, 16.1, 17, 18.1 และ 18.2
- ข. ตัวบ่งชี้ที่ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ได้ผลการประเมิน 5 เต็ม ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 3, 4, 5, 6 และ 7
- ค. ตัวบ่งชี้คงเดิม ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 1, 14 และ 15
- ง. ตัวบ่งชี้ที่ใช้ค่าเฉลี่ยจาก rating scale ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 2, 12, 13 และ 16.2

ทั้งนี้ การพิจารณาให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงตัวบ่งชี้ตามข้อ ก.-ค. เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาตัวบ่งชี้ รอบ 4 ขอให้พิจารณาในเรื่อง

1. ครอบคลุมในเรื่องหลักสูตรต่าง ๆ	7. ความสมเหตุ สมผล
2. คุ่มค่า/คุณค่า	8. ความต่อเนื่อง
3. ความปลอดภัย	9. การมีส่วนร่วม
4. ความรับผิดชอบ	10. ความคิดสร้างสรรค์
5. ความทันสมัย	11. ความดี/ความงาม
6. ความเกื้อกูล/ความร่วมมือ	

โดยความคิดเห็นที่มหาวิทยาลัยเสนอ ทาง สมศ. แจ้งว่าอาจไม่ได้รับการสนอง หรืออาจถูกปรับเปลี่ยน หรืออาจถูกรบกวนขอรายละเอียดเพิ่มเติม ซึ่งทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะสรุปรายละเอียดตั้งเอกสารแนบ และที่ประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

- 1) ตัวบ่งชี้ 1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ควรมีหน่วยงานกลางในการเก็บข้อมูล
- 2) ตัวบ่งชี้ 2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ คล้ายกับตัวบ่งชี้ 16.2 ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ เพราะสำรวจภายใต้แบบสำรวจ เดียวกัน และควรมีหน่วยงานกลางในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3) ตัวบ่งชี้ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ควรปรับ นิยามการคิดใหม่ เนื่องจาก สมศ. คำนวณจากผลงานตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ตีพิมพ์ในปีที่ประเมิน โดยไม่สนใจว่าจะเป็นวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จการศึกษาในปี การศึกษาใด หากด้วยจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทในปีที่ประเมิน ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ชี้ถึงอะไร
- 4) ตัวบ่งชี้ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ควรปรับนิยาม “งานสร้างสรรค์” ให้ครอบคลุมสิ่งประดิษฐ์ด้วย เช่น หุ่นยนต์ หรือ animation software ไม่ควรมอง งานสร้างสรรค์ในด้านศิลปะเท่านั้น
- 5) ตัวบ่งชี้ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ การได้รับเชิญจากต่างประเทศให้เขียนหนังสือ ต่างประเทศ 1 บท (book chapter) ควรนับได้
- 6) ตัวบ่งชี้ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก และตัวบ่งชี้ 18.2 ผลการขึ้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน มีความซ้ำซ้อน ควรจะบูรณาการให้เหลือ 1 ตัวบ่งชี้
- 7) ตัวบ่งชี้ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม บางคณะ/สำนักวิชา เป็น science and technology ซึ่งหาทางเชื่อมโยงกับศิลปะและวัฒนธรรมได้ยาก และในเรื่องการตีความควรมี ความชัดเจนมากกว่านี้ รวมทั้งควรทำความเข้าใจกับกรรมการประเมินฯ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นในเรื่องการประเมินศิลปะและวัฒนธรรม
- 8) ตัวบ่งชี้ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม
 - (1) ควรมีเกณฑ์ประเมินในเรื่องบุคลากรไทยสามารถ serve ต่างชาติได้หรือไม่ เช่น ในเรื่องแนวปฏิบัติสากล
 - (2) เกณฑ์ประเมินไม่ควรเป็นแบบ PDCA ซึ่งจะไปซ้ำกับตัวบ่งชี้ สกอ. ตัวบ่งชี้ 6.1 ระบบและกลไก การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 - (3) สมศ. ควรมีความชัดเจนตัวบ่งชี้ที่เป็น output/outcome เพราะเกณฑ์ประเมินบางตัวบ่งชี้เป็นการวัด process

- 9) ตัวบ่งชี้ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน จากผลการประเมินฯ ที่ผ่านมา พบว่าค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งที่ได้จากแต่ละมหาวิทยาลัยมีค่าน้อย เพราะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีคุณภาพและไม่กล้าให้คะแนนประเมินตนเองสูง ดังนั้น ผลการประเมินในตัวบ่งชี้นี้ควรได้จากการวิจัยเชิงสำรวจโดยองค์กรกลาง หรือควรตัดทิ้ง และวัดเพียง process แทนในตัวบ่งชี้ของ สกอ. ตัวบ่งชี้ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย
- 10) ตัวบ่งชี้ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน ควรตัดทิ้ง เนื่องจากผลการประเมินไม่ชี้ถึงอะไร
- 11) ตัวบ่งชี้ 14 การพัฒนาคณาจารย์ ควรกำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ให้เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยสูงส่งด้วย โดยขอให้ทางมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเสนอค่าน้ำหนักเทียบเท่ากับทางเปรียญธรรม รวมทั้งมหาวิทยาลัยอื่น ๆ หากต้องการเสนอข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยขอให้จัดส่งให้ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ มจร. คุณสุดเขต แจ้งกระจ่าง e-mail : sudkad.cha@kmutt.ac.th ภายในสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2556 เพื่อทางฝ่ายเลขานุการฯ จะได้สรุปรวบรวมและจัดส่งให้คณะทำงานฯ ทาง e-mail พิจารณหากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ก่อนที่ทาง มจร. จะนำเสนอที่ประชุมของ มจร. เพื่อพิจารณาในวันที่ 15 มีนาคม 2556 ก่อนจัดส่งให้ สมศ. ภายในวันที่ 20 มีนาคม 2556
8. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2554 สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้เลือกประเภทหรือกลุ่มสถาบันเองตามปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจที่กำหนด ซึ่งแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้
1. กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 2. กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 3. กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง จำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ ค1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และ ค2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 4. สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก
- ในขณะที่การประเมินคุณภาพภายนอกดู output/outcome และใช้เกณฑ์การประเมินเหมือนกัน โดยไม่สนใจประเภทหรือกลุ่มสถาบัน
9. คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพภายใน ภายใต้ 9 องค์ประกอบคุณภาพ ประกอบด้วย
- 1) พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินในแต่ละองค์ประกอบ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถประเมินตนเองในทุกมิติของการบริหารการศึกษา
 - 2) กำหนดแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยเริ่มต้นจากระดับสาขาวิชา/ภาควิชา คณะ และสถาบัน
 - 3) สกอ./ต้นสังกัด ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี
 - 4) สกอ. นำผลการประเมินประกอบการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามกฎกระทรวง ว่าด้วยการขอให้อับรองและการรับรองวิทยฐานะฯ

ประเด็นในเรื่อง สกอ./ต้นสังกัด ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อย
หนึ่งครั้งในทุกสามปี หมายถึง สกอ. มาตรวจเยี่ยมเฉพาะมหาวิทยาลัยหรือคณะที่ผลการประเมินที่มี
ปัญหาในภารกิจหลัก เช่น งานด้านการวิจัย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา โดยขณะนี้ สกอ. อยู่
ระหว่างการ set ระบบและกลไก

พร้อมนี้ได้แนบสำเนาเอกสาร “ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่
ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง” มาเพื่อทราบด้วย

นัดประชุมครั้งต่อไป วันที่ 31 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล

(นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย)
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
8 มีนาคม 2556

(นางสาวจันทนา พรหมศิริ)
หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ
8 มีนาคม 2556

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่

๑. ประเด็นพิจารณา

๑.๑ ตัวบ่งชี้ที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก ได้แก่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๖.๑, ๑๗, ๑๘.๑, ๑๘.๒

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ			
<p>๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="145 656 900 819"> <tr> <td>จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย</td> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td>จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผน ที่สภาสถาบันอนุมัติ</td> </tr> </table> <p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	X ๑๐๐	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผน ที่สภาสถาบันอนุมัติ	<p>ในระดับหน่วยงาน (คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน) เสนอให้มีการปรับเกณฑ์การให้คะแนน โดยแบ่งค่าร้อยละออกเป็นตามกลุ่มสาขาให้สอดคล้องตามบริบทและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน. ในลักษณะเช่นเดียวกับตัวบ่งชี้ที่ ๕</p> <p>ทั้งนี้ประเด็นการนำความรู้จากถาวรบริการวิชาการมาบูรณาการกับการเรียนการสอน/หรือการวิจัย ของตัวบ่งชี้ที่ ๘ นี้เห็นว่ามีคุณค่าคล้ายคลึงกับตัวบ่งชี้ของ สกอ. ที่ ๕.๑ ที่พิจารณาในเรื่องประเด็นระบบและกลไก การบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนกับการวิจัย ด้านการพัฒนาปรับปรุง ซึ่งเป็นประเด็นที่ครอบคลุม input.....process output/outcome.....อยู่พอสมควรแล้ว. ดังนั้นหากเป็นไปได้ควรรวมตัวบ่งชี้ทั้งคู่เข้าด้วยกัน. เนื่องจากตัวบ่งชี้ทั้งคู่มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเหมือนกันคือการนำเอาความรู้จากถาวรบริการวิชาการมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับหน่วยงาน/มหาวิทยาลัย. รวมถึงนิสิต. (Outside in Approach). อย่างไรก็ตาม ส.ศ.๘ นี้เป็นเพียงการพิจารณาสัดส่วนของโครงการ/กิจกรรมเทียบกับจำนวนทั้งหมดเท่านั้น. ไม่ได้บ่งบอกถึงคุณภาพของแต่ละโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ</p> <p>อนึ่ง. อยากให้มีตัวอย่าง/ค่าจำกัดความของการนำโครงการบริการวิชาการประเภทต่างๆ. มาเชื่อมโยงกับการพัฒนาการเรียนการสอน/หรือการวิจัย. โดยเฉพาะทางสังคมศาสตร์เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนมากขึ้น</p>
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	X ๑๐๐			
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผน ที่สภาสถาบันอนุมัติ				
<p>๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน ๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง 	<p>เสนอให้มีการปรับเกณฑ์หรือประเด็นการพิจารณาให้เหมาะสมสะท้อนถึงผลลัพธ์. (outcome) ให้ชัดเจนไม่ควรนำประเด็นด้านกระบวนการ. (process) ตามข้อ ๑. และ ๒. มารวมในประเด็นพิจารณา. เพราะเป็นประเด็นที่วัด process.....ซึ่งควรนำไปรวมอยู่ในตัวบ่งชี้ของ สกอ. มากกว่า</p> <p>อย่างไรก็ตาม. ลักษณะโครงการที่ลงพื้นที่ให้กับชุมชนนั้นส่วนใหญ่จะเป็นโครงการที่ทำเพื่อมุ่งเน้นผลลัพธ์ในมิติต่างๆ. เช่น การแก้ไขปัญหาในชุมชน. การสร้างเสริม</p>			

ตัวบ่งชี้					ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
เกณฑ์การให้คะแนน <table border="1"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>					๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<p>สุขภาพ/จิตวิทยา การฝึกทักษะหรือสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ ฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนผลลัพธ์ของการวัดได้ตรงจุดว่าการวัดด้านกระบวนการ ที่ไม่อาจประกันได้ว่ากระบวนการที่ดี จะทำให้ผลลัพธ์ดีตามไปด้วย (ตรงกับเจตนารมณ์ของการวัดมากกว่าด้วย และบางครั้ง input ดี process ดี แต่ output/outcome ที่ชุมชนได้รับกลับไม่ได้สร้างคุณค่าหรือประโยชน์ให้กับชุมชนได้มากเท่าที่ควรจะเป็น</p>
๑	๒	๓	๔	๕											
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ											
๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ประเด็นการพิจารณา ๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก ๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ เกณฑ์การให้คะแนน <table border="1"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>					๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	
๑	๒	๓	๔	๕											
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ											
๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ประเด็นการพิจารณา ๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี ๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์ ๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ ๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕ เกณฑ์การให้คะแนน <table border="1"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>					๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<p>เสนอให้มีการปรับเกณฑ์หรือประเด็นการพิจารณาให้เหมาะสมกับกลุ่มสาขาวิชา และสะท้อนถึงผลลัพธ์ (outcome) ให้ชัดเจนมากกว่า ไม่ควรนำประเด็นด้านกระบวนการ (process) ตามข้อ ๑ และ ๒ มารวมในประเด็นพิจารณา เพราะเป็นประเด็นที่วัด process.....ซึ่งควรนำไปรวมอยู่ในตัวบ่งชี้ของ สกอ. มากกว่า</p> <p>นอกจากนี้ ประเด็นการพิจารณาในข้อที่ ๕ “การได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ” นั้น เห็นว่าอาจจะไม่เหมาะสมกับการประเมินในระดับคณะ โดยเฉพาะสาขาด้านสังคมศาสตร์ เพราะข้อจำกัดทางด้านเอกลักษณ์และด้านนโยบายการดำเนินงานที่หน่วยงานส่วนใหญ่จะดำเนินการร่วมเป็นมิติในระดับมหาวิทยาลัย ดังนั้นการประเมินในข้อนี้จะเหมาะสมกับระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับคณะ</p> <p>เห็นด้วย แต่เสนอให้มีการปรับข้อบ่งชี้ให้สะท้อนกับประเด็นที่พิจารณา</p>
๑	๒	๓	๔	๕											
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ											

<p>๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p> <p>๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕</p> <p>๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม</p> <p>๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="145 815 940 936"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> </tr> <tr> <td>๑ ข้อ</td> <td>๒ ข้อ</td> <td>๓ ข้อ</td> <td>๔ ข้อ</td> <td>๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ	<p>เสนอให้มีการปรับเกณฑ์ เพราะมีบางประเด็นการพิจารณา โดยเฉพาะประเด็นที่ ๔ และ ๕ ที่ค่อนข้างจะวัดผลยาก</p>
๑	๒	๓	๔	๕												
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้												
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ												
<p>๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p> <p>๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕</p> <p>๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา และเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม</p> <p>๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถานศึกษา มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="145 1532 940 1659"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> </tr> <tr> <td>๑ ข้อ</td> <td>๒ ข้อ</td> <td>๓ ข้อ</td> <td>๔ ข้อ</td> <td>๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ	<p>เสนอให้มีการปรับเกณฑ์ เพราะมีบางประเด็นการพิจารณา โดยเฉพาะประเด็นที่ ๔ และ ๕ ที่ค่อนข้างจะวัดผลยาก</p>
๑	๒	๓	๔	๕												
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้												
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ												
<p>๑๘. ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ</p> <p>๑๘.๑ ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๑</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน</p>	<p>เสนอให้มีการปรับเกณฑ์หรือประเด็นการพิจารณาให้เหมาะสมสะท้อนถึงผลลัพธ์ (outcome) ให้ชัดเจนไม่ควรนำประเด็นด้านกระบวนการ (process) ตามข้อ ๑ และ ๒ มารวมในประเด็นพิจารณา เพราะเป็นประเด็นที่วัด process... ซึ่งควรนำไปรวมอยู่ในตัวบ่งชี้ของ สกอ. มากกว่า</p>															

<p>๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน ๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ	<p>ความเห็นลักษณะเดียวกับตัวบ่งชี้ที่ ๔</p>
๑	๒	๓	๔	๕							
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ							
<p>๑๘.๒ ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๒</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน ๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม ๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ	<p>เสนอให้มีการปรับเกณฑ์เป็นไปในลักษณะเช่นเดียวกัน ตัวบ่งชี้ ๑๘.๑</p>
๑	๒	๓	๔	๕							
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ							

๑.๒ ตัวบ่งชี้ ที่ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น ๓, ๔, ๕, ๖, ๗

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ							
<p>๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1"> <tr> <td style="text-align: center;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$ </td> </tr> </table> <p>หมายเหตุ นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานวิจัย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)</td> </tr> </tbody> </table>	$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย	๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง	๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)	<p>เห็นด้วยกับการปรับเกณฑ์ใหม่ให้สูงขึ้น</p> <p>แต่เสนอให้มีการพิจารณาปรับค่านิยามของระดับคุณภาพงานวิจัย “การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง” ให้มีความผ่อนปรนหรืออนุโลมมากยิ่งขึ้น อาจไม่จำเป็นต้องมีบุคคลภายนอกร่วมเป็นกรรมการพิจารณากลับนกรอง (peer review) เพราะผลงานของนิสิตสาย ข ส่วนใหญ่แล้วก็มักจะผลิตผลงานประเภทสารนิพนธ์ หรือ IS... (Independent Study).....เป็นหลัก ซึ่งแต่ละคณะ/สถาบันก็จะมีขั้นตอนการพิจารณากลับนกรองเบื้องต้นอยู่แล้ว และลักษณะการเผยแพร่ก็ควรครอบคลุมถึงฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ สื่อบนเว็บไซต์ ขึ้นวางในห้องสมุด/หนังสือ เป็นต้น</p>
$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$								
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย							
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง							
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)							

ตัวบ่งชี้		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	
* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย		
๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ เกณฑ์การประเมิน กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้		เห็นด้วยกับการปรับเกณฑ์ใหม่ให้สูงขึ้น ทั้งนี้ เสนอให้ สมศ. มีการพิจารณาหรือปรับปรุงฐานข้อมูลรายชื่อวารสารตามประกาศของ สมศ. ให้เป็นปัจจุบัน
ค่า	ระดับคุณภาพงานวิจัย	
น้ำหนัก		
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI	
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.	
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.	
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus	
กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้		
ค่า	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *	
น้ำหนัก		
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	
* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย		
วิธีการคำนวณ <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$ </div>		

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
<p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="140 465 928 667"> <thead> <tr> <th>กลุ่มสาขาวิชา</th> <th>ร้อยละ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>วิทยาศาสตร์สุขภาพ</td> <td>๒๐</td> </tr> <tr> <td>วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</td> <td>๒๐</td> </tr> <tr> <td>มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์</td> <td>๑๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย</p>	กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐			
กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ										
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐										
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐										
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐										
<p>๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="156 927 906 1048"> <tr> <td>ผลรวมของจำนวนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์</td> <td>X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td>จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด</td> <td></td> </tr> </table> <p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา</p>	ผลรวมของจำนวนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X ๑๐๐	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		<p>เห็นด้วยกับการปรับเกณฑ์ใหม่ให้สูงขึ้น</p> <p>แต่ควรมีการอนุโลมในเรื่องเอกสารเชิงประจักษ์ หรือ อาจเป็นการพิจารณาเอกสารตามมูลเหตุแห่งการวิจัย... วัตถุประสงค์การวิจัย... หรือ ผู้ว่าจ้าง ประกอบการพิจารณาด้วย มิใช่พิจารณาจากเอกสารเชิงประจักษ์เพียงอย่างเดียว. (ดีกว่าการออกให้คณะ/สถาบันไปทำใบรับรองย้อนหลังให้หน่วยงานเช่นรับรอง มว) และน่าจะมีตัวอย่างคำจำกัดความของ... "การนำไปใช้ประโยชน์" ของงานวิจัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น</p>						
ผลรวมของจำนวนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X ๑๐๐										
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด											
<p>๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="156 1480 943 1850"> <thead> <tr> <th>ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ</td> </tr> </tbody> </table>	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ	๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด	๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ	<p>เห็นด้วยกับการปรับเกณฑ์ใหม่ให้สูงขึ้น</p>
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ										
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ										
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ										
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด										
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ										

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่ม สาขาวิชา</p>	

๑.๓ ตัวบ่งชี้คงเดิม ๑, ๑๔, ๑๕

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ																								
<p>๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0;"> $\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน</p>	<p>เห็นด้วย กับการคงตัวบ่งชี้</p> <p>แต่เสนอให้มีการระบุปีที่ใช้วัดผลการสำรวจให้ชัดเจน เช่น กำหนดปีที่ใช้วัดผลการสำรวจของบัณฑิต ๑ ปี ย้อนหลัง โดยนับจากรอบปีที่ถูกตรวจประเมิน กล่าวคือ หากถูกประเมินในรอบปีการศึกษา ๒๕๕๔ ก็ควรใช้ผลการสำรวจการได้อ่านทำของบัณฑิตที่จบในปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้น</p>																								
<p>๑๔. การพัฒนาคณาจารย์</p> <p>เกณฑ์การพิจารณา กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">วุฒិการศึกษา</th> <th>ปริญญาตรี</th> <th>ปริญญาโท</th> <th>ปริญญาเอก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ตำแหน่งทางวิชาการ</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>อาจารย์</td> <td>๐</td> <td>๒</td> <td>๕</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยศาสตราจารย์</td> <td>๑</td> <td>๓</td> <td>๖</td> </tr> <tr> <td>รองศาสตราจารย์</td> <td>๓</td> <td>๕</td> <td>๘</td> </tr> <tr> <td>ศาสตราจารย์</td> <td>๖</td> <td>๘</td> <td>๑๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>วิธีการคำนวณ</p> <p>ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ 5 คะแนน</p>	วุฒិการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	ตำแหน่งทางวิชาการ				อาจารย์	๐	๒	๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖	รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘	ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐	<p>เห็นด้วย กับการคงตัวบ่งชี้</p>
วุฒិการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก																						
ตำแหน่งทางวิชาการ																									
อาจารย์	๐	๒	๕																						
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖																						
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘																						
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐																						

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด</p>	เห็นด้วย กับการคงตัวบ่งชี้

๑.๔ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale ได้แก่ ๒, ๑๒, ๑๓, ๑๖.๒ ให้เปลี่ยนจาก Self-Report เป็นวิจัยเชิงสำรวจ

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>เห็นด้วย</p> <p>แต่เสนอให้พิจารณาตามความเหมาะสมและความถูกต้องในเชิงวิธีการทางสถิติมากกว่าที่จะไปกำหนดขนาดตัวอย่างว่าอย่างน้อยต้องร้อยละ ๒๐. อย่างที่ผ่าน มาเป็นต้น. หรือพิจารณาให้มีหน่วยงานกลางในการสำรวจค่าตัวบ่งชี้</p>
<p>๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของ สถานศึกษา ๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ ๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง ๑๐ ประเด็น <p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา</p> <p>เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การ ให้คะแนน</p>	เห็นด้วย
<p>๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)</p>	เห็นด้วย

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0;"> $\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>เห็นด้วย</p> <p>แต่เสนอให้พิจารณาตามความเหมาะสมและความถูกต้องในเชิงวิธีการทางสถิติมากกว่าที่จะไปกำหนดขนาดตัวอย่างว่าอย่างน้อยต้องร้อยละ ๒๐. อย่างที่ผ่านมาเป็นต้น หรือพิจารณาให้มีหน่วยงานกลางในการสำรวจค่าตัวบ่งชี้</p>

๒. การมีส่วนร่วมของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

๒.๑ การระดมความเห็นของสถานศึกษา ตามข้อ ๑.๑-๑.๔

๒.๒ นำส่งข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ มาที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตามที่อยู่ด้านล่างนี้

กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (กปอ.)
 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
 ชั้น 24 อาคารพญาไทพลาซ่า เลขที่ 128 ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท
 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

หรือ

E-mail: onesqa@yahoo.com, somyot.onesqa@gmail.com
 โทรศัพท์ 02-2163955 ต่อ 160
 โทรสาร 02-2165044-6
 ผู้ประสานงาน สมยศ, สยาม, สุชาติพิทย์

(ร่าง) การปรับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่

๑. ประเด็นพิจารณา

๑.๑ ตัวบ่งชี้ที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก ได้แก่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๖.๑, ๑๗, ๑๘.๑, ๑๘.๒

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
<p>๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> $\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผน ที่สถานบันอนุมัติ}} \times 100$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	<p>- วิธีการคำนวณใหม่ทำได้ยากในทางปฏิบัติ และเป็นภาระกับสถานบัน ดังนั้นจึงควรใช้กิจกรรมที่ผู้บริหารสถานบันเป็นผู้อนุมัติแทน</p> <p>- ไม่ควรคิดเป็นจำนวนโครงการเนื่องจาก บางโครงการอาจมี impact สูง สามารถนำไปประยุกต์กับหลายๆ วิชาและบางโครงการอาจส่งผลถึงการปรับปรุงทั้งหลักสูตร ดังนั้นควรมีการคำนึงถึงรายวิชาและจำนวนหลักสูตรที่ได้นำผลการบริการวิชาการมาใช้ในการปรับปรุง</p>	<p>- ตัวบ่งชี้นี้ไม่เหมาะที่จะใช้ประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก เนื่องจากมีข้อจำกัดที่กำหนดให้โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีประเมิน และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน</p> <p>- การหาหลักฐานอ้างอิงการนำความรู้จากการบริการวิชาการไปใช้กับการวิจัยที่ชัดเจนแบบเห็นหลักฐานเชิงประจักษ์ทำได้ค่อนข้างยาก</p>

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มพล.										
<p>๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน</p> <p>๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="197 916 1012 1078"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<p>- ควรมีการให้ค่านำหน้าของการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมที่ต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิดและคุณภาพของกิจกรรม แทนการวัดเพียงจำนวนกิจกรรม เพื่อให้สามารถใช้ตัวบ่งชี้ในกลุ่มนี้ในการแบ่งระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยได้โดยนำหน้าของกิจกรรมที่จะให้พิจารณาแนวทางที่ สมศ. เสนอ 10 ประการ ดังกล่าวข้างต้น เช่น กิจกรรมมีคุณค่า คุ่มค่า ก็อาจพิจารณาให้นำหนักคะแนนมากกว่ากิจกรรมในข้ออื่น</p> <p>- เกณฑ์ข้อ 4, 5 ไม่ค่อยมีความเป็นไปได้จริงที่จะประเมินได้เนื่องจากต้องใช้เวลา จึงจะเห็นผลประจักษ์ และมีปัจจัยอื่นที่ไม่เกี่ยวกับโครงการและการเรียนรู้ที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จและปัจจัยเหล่านั้นมักไม่ได้อยู่ในขอบเขตของงานด้านวิชาการ</p> <p>- ควรประเมินผลการดำเนินงานในเชิง output หรือ outcome ที่เกิดจากการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน เนื่องจากการประเมินในตัวบ่งชี้เป็นการประเมินใน</p>	<p>- ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่ใช้การบรรยายหรืออภิปรายเพื่อสะท้อนถึงผลการดำเนินงาน ซึ่งมหาวิทยาลัยต่างๆได้ดำเนินการอย่างครบถ้วนอยู่แล้ว จึงไม่น่าจะมีความแตกต่างของผลการดำเนินงานและคะแนนที่ได้รับ จึงไม่มีค่าอำนาจจำแนก</p>
๑	๒	๓	๔	๕								
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ								

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.															
	<p>เชิง process ซึ่งควรเป็นหน้าที่ของสกอ. โดยกระบวนการประเมินควรให้ผู้ตรวจประเมินเดินทางเข้าไปตรวจเยี่ยมชุมชนที่เป็นพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมสร้างความเข้มแข็ง</p>																
<p>๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก ๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="192 991 1003 1155"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> </tr> <tr> <td>๑ ข้อ</td> <td>๒ ข้อ</td> <td>๓ ข้อ</td> <td>๔ ข้อ</td> <td>๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ	<p>- เกณฑ์ข้อ 5 ไม่น่าจะนำมาเป็นการคิดคะแนนในข้อนี้ เพราะไม่เช่นนั้นการทำงานให้กับชุมชนจะเลือกทำเฉพาะโครงการที่มีสิทธิและหวังผลรางวัลและผลสำเร็จเท่านั้น (เช่น แบบประกวดต่าง ๆ) แต่โครงการที่มีการริเริ่มเองจะได้คะแนนข้อนี้ยาก แต่อาจจะไปได้ข้ออัตลักษณ์ของนักศึกษาแทน</p> <p>- ควรมีการให้ค่าน้ำหนักของงานดำเนินงานแต่ละกิจกรรมที่ต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิดและคุณภาพของกิจกรรม แทนการวัดเพียงจำนวนกิจกรรม เพื่อให้สามารถใช้ตัวบ่งชี้ในกลุ่มนี้ในการแบ่งระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยได้โดยน้ำหนักของกิจกรรมที่จะให้พิจารณาแนวทางที่ สมศ. เสนอ 10 ประการดังกล่าวข้างต้น เช่น กิจกรรมมีคุณค่า</p>	<p>- ตัวบ่งชี้ด้านการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมส่วนใหญ่น่าจะสามารรถดำเนินการได้ถึงข้อที่ 4 แต่สำหรับข้อที่ 5 ต้องใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และจะต้องตีความหมายของการได้รับการยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติให้ชัดเจน และ เข้าใจตรงกันระหว่างสถาบันการศึกษากับผู้ประเมิน</p>
๑	๒	๓	๔	๕													
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้													
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ													

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
	<p>คุ้มค่า ก็อาจพิจารณาให้นำหนักคะแนนมากกว่ากิจกรรมในข้ออื่น</p> <p>- ควรให้ความชัดเจนและครอบคลุมกับศาสตร์และสาขาวิชาต่าง ๆ ในประเด็น "ศิลปะและวัฒนธรรม"</p> <p>- เพิ่มเติมจากการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ควรเพิ่มเกณฑ์ที่สามารถวัดความเป็นสากล เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นประชาคมอาเซียน เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินจากหลักสูตรนานาชาติ 2. จำนวนนักศึกษา บุคลากร และพนักงานสายสนับสนุนที่เป็นชาวต่างชาติ 3. ความร่วมมือกับต่างประเทศ 4. การได้รับการรับรองจากสถาบันวิชาชีพหนึ่งๆ ระดับนานาชาติ 	
<p>๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี ๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ 	<p>- เพิ่มเติมจากการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ควรเพิ่มเกณฑ์ที่สามารถวัดความเป็นสากล เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นประชาคมอาเซียน เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินจากหลักสูตรนานาชาติ 	<p>- ตัวบ่งชี้นี้ช่วยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ดีภายในสถาบัน แต่บางประเด็นที่ต้องสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน เช่น คำจำกัดความของการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรม ให้เกิดความ</p>

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.										
<p>และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์</p> <p>๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="197 614 1008 774"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<p>2. จำนวนนักศึกษา บุคลากร และพนักงานสายสนับสนุนที่เป็นชาวต่างชาติ</p> <p>3. ความร่วมมือกับต่างประเทศ</p> <p>4. การได้รับการรับรองจากสถาบันวิชาชีพหนึ่งๆ ระดับนานาชาติ</p> <p>- เสนอให้ปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินในตัวบ่งชี้ดังกล่าว เนื่องจากเป็นการวัดในเชิงกระบวนการ ซึ่งควรเป็นหน้าที่ของสกอ. ทั้งนี้ สมศ.</p> <p>- ควรให้ความชัดเจนและครอบคลุมกับศาสตร์และสาขาวิชาต่าง ๆ ในประเด็น “สุนทรีย์ภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม”</p>	<p>เข้าใจตรงกันระหว่างสถาบันกับผู้ประเมิน</p>
๑	๒	๓	๔	๕								
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ								
<p>๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p> <p>๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติ</p>	<p>- การประเมินผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ ควรให้สถาบันเป็นผู้กำหนดตัวบ่งชี้ เป้าหมาย และวิธีการวัดด้วยตนเอง เนื่องจากอัตลักษณ์คือสิ่งที่สะท้อนผลผลิตในภาพรวมของแต่ละสถาบัน หากมีการประเมินเพียงจาก</p>	<p>- เห็นด้วยว่าตัวบ่งชี้ไม่น่าจะมีค่าอำนาจจำแนกที่ดี</p>										

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.										
<p>ตามกลยุทธ์ที่กำหนด อย่างครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ สถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕</p> <p>๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้าง คุณค่าต่อสังคม</p> <p>๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับใน ระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="183 715 1003 874"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<p>ผู้เรียนหรือบุคลากรที่ไม่เข้าใจถึงการ ทำงานตามหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่ แตกต่างกัน แต่ประกอบกันเป็นอัต ลักษณ์ในภาพรวม โดย สมศ. ควรเป็น เพียงผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบความ น่าเชื่อถือของข้อมูลที่สถาบันเสนอแทน การกำหนดเกณฑ์การประเมินเหมือนกัน ทุกๆ สถาบัน</p> <p>- หากยังยืนยันจะประเมินตามเกณฑ์เดิม เกณฑ์ข้อ 3 ควรมีผลการประเมินเป็นไม่ ต่ำกว่า 3.00</p>	
๑	๒	๓	๔	๕								
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ								
<p>๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็น เอกลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือ ความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภา สถาบัน</p> <p>๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติ ตามกลยุทธ์ที่กำหนด</p>	<p>- การประเมินผลการบริหารสถาบันให้เกิด เอกลักษณ์ ควรให้สถาบันเป็นผู้กำหนด ตัวบ่งชี้ เป้าหมาย และวิธีการวัดด้วย ตนเอง เนื่องจากเอกลักษณ์คือสิ่งที่ สะท้อนผลผลิตในภาพรวมของแต่ละ สถาบัน หากมีการประเมินเพียงจาก ผู้เรียนหรือบุคลากรที่ไม่เข้าใจถึงการ ทำงานตามหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่ แตกต่างกัน แต่ประกอบกันเป็น</p>	<p>- เห็นด้วยว่าตัวบ่งชี้ไม่น่าจะมีค่าอำนาจ จำแนกที่ดี</p>										

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.										
<p>อย่างครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕</p> <p>๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษาและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม</p> <p>๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถานศึกษา มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="197 774 1008 933"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<p>เอกลักษณ์ในภาพรวม โดย สมศ. ควรเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่สถาบันเสนอแทนการกำหนดเกณฑ์การประเมินเหมือนกันทุกๆ สถาบัน</p> <p>- หากยังยืนยันจะประเมินตามเกณฑ์เดิม เกณฑ์ข้อ 3 ควรมีการประเมินเป็นไม่ต่ำกว่า 3.00</p>	
๑	๒	๓	๔	๕								
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ								
<p>๑๘. ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ</p> <p>๑๘.๑ ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๑</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน</p>	<p>- เห็นควรพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความซ้ำซ้อนกับตัวบ่งชี้ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก เนื่องจากเป้าหมายที่ดำเนินการคือการทำให้แก่สังคมและหากบรรลุแล้วคุณค่างก็จะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องวัดตามตัวบ่งชี้ที่ 18</p>	<p>- เห็นด้วยว่าตัวบ่งชี้ไม่น่าจะมีค่าอำนาจจำแนกที่ดี</p>										

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.										
<p>๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน</p> <p>๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="181 352 999 515"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ		
๑	๒	๓	๔	๕								
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ								
<p>๑๘.๒ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๒</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน</p> <p>๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม</p> <p>๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="188 1142 1005 1305"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ	<p>- เห็นควรพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความซ้ำซ้อนกับตัวบ่งชี้ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก เนื่องจากเป้าหมายที่ดำเนินการคือการทำให้แก่สังคมและหากบรรลุแล้วคุณค่างีจะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องวัดตามตัวบ่งชี้ที่ 18</p>	<p>- เห็นด้วยว่าตัวบ่งชี้ไม่น่าจะมีค่าอำนาจจำแนกที่ดี</p>
๑	๒	๓	๔	๕								
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ								

๑.๒ ตัวบ่งชี้ ที่ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น ๓, ๔, ๕, ๖, ๗

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.										
<p>๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$ </div> <p>หมายเหตุ นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 15%;">ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานวิจัย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ</td> </tr> </tbody> </table>	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย	๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง	๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)	๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ	๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ	<p>- คะแนนที่ได้จากการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติและในชาติน่าจะเท่ากัน เนื่องจากจุดประสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นเพิ่มทักษะเชิงวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวผลงานที่ได้ อาจจะไม่อยู่ในระดับนานาชาติ แต่คุณบรรลุลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นในบุคลากรของประเทศ ดังนั้นการให้ค่าน้ำหนักผลงานวิจัยจึงไม่ควรจัดลำดับในลักษณะเดียวกับการขอตำแหน่งวิชาการ</p> <p>- การกำหนด definition ของวารสารวิชาการไม่เหมาะสมกับบางสาขาวิชา โดยเฉพาะคณะที่เป็น applied arts</p> <p>- การปรับเกณฑ์ควรพิจารณาจุดเน้นของแต่ละคณะเป็นหลัก ซึ่งในมหาวิทยาลัยเดียวกันแต่ละคณะอาจมีบทบาทต่างกันแต่เสริมกันไปสู่เอกลักษณ์เดียว</p>	<p>- การตั้งเกณฑ์ตัวบ่งชี้นี้ควรพิจารณาแยกตามประเภทของกลุ่มสถาบัน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆมีความแตกต่างกันตามบริบทและจุดเน้นของสถาบัน เช่นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา (แผน ก) ที่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ย่อมได้เปรียบมหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรที่มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้ความรู้กับอาชีพ (แผน ข) ที่ตามปรัชญาของหลักสูตรไม่ต้องถึงกับเผยแพร่ในวงวิชาการ</p> <p>- ควรแยกกลุ่มประเมินเป็นการ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของวิทยานิพนธ์ กับกลุ่มของการศึกษาค้นคว้าโดยอิสระ ออกจากกันอย่างชัดเจน</p>
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย											
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง											
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)											
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ											
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ											

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.																				
<p>กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="147 292 992 826"> <thead> <tr> <th>ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๑๒๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด</td> </tr> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ</td> </tr> </tbody> </table> <p>* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคลากรภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย</p> <p>๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="201 1145 983 1310"> <tr> <td>ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก</td> <td>X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td colspan="2"><hr/></td> </tr> <tr> <td>จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด</td> <td></td> </tr> </table> <p>เกณฑ์การประเมิน</p>	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *	๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่		ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	X ๑๐๐	<hr/>		จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด		<p>- งานวิจัยที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับอนุญาตให้ตีพิมพ์เผยแพร่ แต่มีการใช้งานจริง และสามารถเพิ่มผลประกอบการให้อุตสาหกรรมได้จึงควรมีตัวชี้วัดเทียบเคียงคะแนนผลงานในลักษณะดังกล่าวกับงานวิจัย</p>	
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *																					
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด																					
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ																					
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ																					
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน																					
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ																					
ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่																						
ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	X ๑๐๐																					
<hr/>																						
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด																						
	<p>- การกำหนด definition ของวารสารวิชาการไม่เหมาะสมกับบางสาขาวิชา โดยเฉพาะคณะที่เป็น applied arts</p> <p>- การปรับเกณฑ์ควรพิจารณาจุดเน้นของแต่ละคณะเป็นหลัก ซึ่งในมหาวิทยาลัย</p>	<p>- การปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้นควรพิจารณาบริบทหรือธรรมชาติของสาขาวิชาด้วย เนื่องจากหลักสูตรทางมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มีโอกาสหรือเวทีในการเผยแพร่ผลงานน้อยกว่าทางสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี หรือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ</p>																				

ตัวบ่งชี้		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้		<p>เดียวกันแต่ละคณะอาจมีบทบาทต่างกันแต่เสริมกันไปสู่อุทธศาสตร์เดียว</p> <p>- งานวิจัยที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับอนุญาตให้ตีพิมพ์เผยแพร่ แต่มีการใช้งานจริง และสามารถเพิ่มผลประกอบการให้อุตสาหกรรมได้จึงควรมีตัวชี้วัดเทียบเคียงคะแนนผลงานในลักษณะดังกล่าวกับงานวิจัย (อย่าใช้ งานวิจัย)</p>	
ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย		
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI		
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.		
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.		
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus		
กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้			
ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *		
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด		
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ		
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือ		

ตัวบ่งชี้		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
	ระหว่างประเทศ		
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน		
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ		
* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย			
๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่			
เกณฑ์การประเมิน			
กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้			
ค่า	ระดับคุณภาพงานวิจัย		
น้ำหนัก			
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI	- ขอให้พิจารณานิยามการเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในทุกระดับให้ครอบคลุมงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ เช่น หุ่นยนต์ ที่ไม่สามารถนำไปเผยแพร่ในนิทรรศการทางศิลปะ และขอให้พิจารณาหลักฐานของการเผยแพร่ เป็น จดหมายเชิญรูปภาพ วีดิทัศน์ เพื่อประกอบการเผยแพร่ผลงานได้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นผลงานทางศิลปะ ที่ได้รับรางวัลหรือนำไปแสดงในงานนิทรรศการทางศิลปะเท่านั้น ควรเปิดกว้างให้สามารถนับคะแนนสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปเผยแพร่ในนิทรรศการหรืองานที่เป็นเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในทุกระดับด้วย เนื่องจากบางหน่วยงานมีสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง แต่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของการตีพิมพ์บทความ ซึ่งในรอบการประเมินที่ผ่านมาผลงานในลักษณะดังกล่าว	- การปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้นควรพิจารณาบริบทหรือธรรมชาติของสาขาวิชาด้วย เนื่องจากหลักสูตรทางมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มีโอกาสหรือเวทีในการเผยแพร่ผลงานน้อยกว่าทางสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี หรือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.		
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.		
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus		

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.												
<p>กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="168 287 981 826"> <thead> <tr> <th>ค่า น้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๑๒๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด</td> </tr> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ</td> </tr> </tbody> </table> <p>* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนก</p>	ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *	๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	<p>ไม่ได้ถูกนับคะแนนทั้งที่มีการใช้ประโยชน์จริง</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัยที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับอนุญาตให้ตีพิมพ์เผยแพร่ แต่มีการใช้งานจริง และสามารถเพิ่มผลประกอบการให้อุตสาหกรรมได้จึงควรมีตัวชี้วัดเทียบเคียงคะแนนผลงานในลักษณะดังกล่าวกับงานวิจัย - การกำหนด definition ของวารสารวิชาการไม่เหมาะสมกับบางสาขาวิชาโดยเฉพาะคณะที่เป็น applied arts - การปรับเกณฑ์ควรพิจารณาจุดเน้นของแต่ละคณะเป็นหลัก ซึ่งในมหาวิทยาลัยเดียวกันแต่ละคณะอาจมีบทบาทต่างกันแต่เสริมกันไปสู่ออกฤทธิ์เดียว - ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพมักเกิดจากงานที่นักศึกษาดำเนินการภายใต้หัวข้อวิจัยที่กำหนดหัวข้อปัญหาโดยอาจารย์และนักศึกษา 	
ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *													
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด													
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ													
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ													
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน													
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ													

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.								
<p>ตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="168 236 1003 443"> <thead> <tr> <th>กลุ่มสาขาวิชา</th> <th>ร้อยละ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>วิทยาศาสตร์สุขภาพ</td> <td>๒๐</td> </tr> <tr> <td>วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</td> <td>๒๐</td> </tr> <tr> <td>มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์</td> <td>๑๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบันให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย</p>	กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐	<p>นำไปพัฒนาเพื่อเสนอเป็นหัวข้อวิจัย เพื่อจบการศึกษา และผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในบางสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่จำเป็น อย่างยิ่งที่อาจารย์และนักศึกษาต้องทำงานร่วมกัน ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่และตีพิมพ์ สามารถนำมาใช้ประกอบการสำเร็จ การศึกษาของนักศึกษาและการ พิจารณาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของ อาจารย์ หากผลงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ที่เผยแพร่ได้มีนักศึกษาเป็น ผู้ร่วมและได้นำไปประเมินในตัวบ่งชี้ที่ ๓ และ ๔ แล้วไม่สามารถนำมาประเมิน ในตัวบ่งชี้ที่ ๕ นี้ได้ จะทำให้ไม่สามารถ สะท้อนภาพของผลงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ของอาจารย์อย่างยุติธรรมได้ นอกจากนี้การดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิด ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เฉพาะ ของอาจารย์นั้น เป็นสิ่งที่ยากอัน เนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ วิจัยและภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ นอกเหนือจากการดำเนินงานเพื่อ</p>	
กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ									
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐									
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐									
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐									

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.						
	<p>ก่อให้เกิดผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ จึงขอเสนอให้มีการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นับผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ให้กับอาจารย์เช่นเดียวกับการนับ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ให้กับนักศึกษา ดังในตัวบ่งชี้ที่ ๓ และ ๔ <p>หรือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. แบ่งสัดส่วนการนับผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์เช่นเดียวกับ เกณฑ์การขอตำแหน่งทาง วิชาการของอาจารย์ ซึ่งถือปฏิบัติ เป็นเกณฑ์มาตรฐานของประเทศ 							
<p>๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="203 975 987 1139"> <tr> <td data-bbox="203 975 786 1031">ผลรวมของจำนวนงานวิจัย</td> <td data-bbox="786 975 987 1031"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="203 1031 786 1086">หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์</td> <td data-bbox="786 1031 987 1086">X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td data-bbox="203 1086 786 1139">จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด</td> <td data-bbox="786 1086 987 1139"></td> </tr> </table> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา</p>	ผลรวมของจำนวนงานวิจัย		หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X ๑๐๐	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		<p>- การปรับเกณฑ์ควรพิจารณาจุดเน้นของแต่ละคณะเป็นหลัก ซึ่งในมหาวิทยาลัยเดียวกันแต่ละคณะอาจมีบทบาทต่างกันแต่เสริมกันไปสู่อุทิศกันเดียว</p>	<p>- นอกเหนือจากการปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น ควรพิจารณาขอบเขตหรือแนวปฏิบัติของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน อีกทั้งควรสร้างความเข้าใจให้ตรงกันระหว่างสถาบันกับผู้ประเมิน รวมถึงการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ การรับรองการใช้ประโยชน์ ตลอดจนช่วงเวลาของการทำงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์ที่เป็นไปได้</p>
ผลรวมของจำนวนงานวิจัย								
หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X ๑๐๐							
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด								

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.														
<p>๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="183 343 1012 928"> <thead> <tr> <th>ค่า น้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ</td> </tr> </tbody> </table> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="183 1034 981 1197"> <tbody> <tr> <td>ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ</td> <td>X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td colspan="2">จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด</td> </tr> </tbody> </table> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา</p>	ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ	๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด	๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	X ๑๐๐	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		<p>- เนื่องด้วยอาจารย์ในสาขาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา มีภาระความรับผิดชอบค่อนข้างมาก อีกทั้งการควบคุมวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ เกิดองค์ความรู้ที่นำพาประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม จะส่งผลอย่างมากต่อการสร้างผลงานวิชาการของอาจารย์ และวารสารทางวิชาการในบางสาขามีน้อยเช่น วิทยาการหุ่นยนต์ หากจะนับผลงานนี้ควรเปิดโอกาสให้มีการเทียบเคียงการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานผ่านช่องทางอื่นได้ เช่น การตีพิมพ์ในสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือสื่อออนไลน์ทั่วไป จะเป็นประโยชน์มากกว่า เนื่องจากมีจำนวนผู้เข้าถึงข้อมูลได้มากกว่า นอกจากนี้ หากเป็นไปได้ควรยุบรวมเกณฑ์ข้อนี้ให้เป็นส่วนเดียวกันกับองค์ประกอบที่ 5 แทน</p>	<p>- ควรพิจารณาการปรับเกณฑ์ประเมินตามกลุ่มสถาบัน เนื่องจากจุดเน้นจุดเด่น ของแต่ละกลุ่มสถาบันมีความแตกต่างกัน จึงไม่สมควรที่จะปรับเกณฑ์การประเมินให้สูงและใช้ประเมินกับทุกกลุ่มสถาบัน</p>
ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ															
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ															
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ															
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด															
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ															
ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	X ๑๐๐															
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด																

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.																																							
<p>๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	<p>- ควรมีหน่วยงานกลางเก็บข้อมูลเพื่อ ความเป็นมาตรฐานเดียวกัน</p>	<p>- ตัวบ่งชี้นี้มีประโยชน์ต่อการประเมิน คุณภาพ การผลิต บัณฑิต ของ สถาบันอุดมศึกษา แต่ควรมีหน่วยงาน กลางที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อความเที่ยงตรงของข้อมูลที่ได้รับ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน</p>																																							
<p>๑๔. การพัฒนาคณาจารย์</p> <p>เกณฑ์การพิจารณา</p> <p>กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="197 885 1010 1220"> <thead> <tr> <th>วุฒิการศึกษา \</th> <th>ปริญญาตรี</th> <th>ปริญญาโท</th> <th>ปริญญาเอก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <th>ตำแหน่งทางวิชาการ</th> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>อาจารย์</td> <td>๐</td> <td>๒</td> <td>๕</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยศาสตราจารย์</td> <td>๑</td> <td>๓</td> <td>๖</td> </tr> <tr> <td>รองศาสตราจารย์</td> <td>๓</td> <td>๕</td> <td>๘</td> </tr> <tr> <td>ศาสตราจารย์</td> <td>๖</td> <td>๘</td> <td>๑๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>วิธีการคำนวณ</p> <p>ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$ </div>	วุฒิการศึกษา \	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	ตำแหน่งทางวิชาการ				อาจารย์	๐	๒	๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖	รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘	ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐	<p>- พิจารณาเกณฑ์ใหม่ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="1077 837 1458 1165"> <thead> <tr> <th>ปริญญาตรี</th> <th>ปริญญาโท</th> <th>ปริญญาเอก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>4</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>8</td> <td>8</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>10</td> <td>10</td> <td>10</td> </tr> </tbody> </table> <p>- เกณฑ์นี้ไม่เหมาะสมกับคณะที่มีการใช้ อาจารย์ต่างชาติและอาจารย์ที่มีความ เชี่ยวชาญทางสายอาชีพหรือมีความ เชี่ยวชาญทางภูมิปัญญาท้องถิ่น (ซึ่งจะ</p>	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	1	2	5	4	4	6	8	8	8	10	10	10	<p>- ควรพิจารณากำหนดค่าดัชนีคุณภาพใน การเทียบคะแนนเต็มให้สอดคล้องตาม กลุ่มสถาบัน ซึ่งน่าจะมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพความจริง นอกจากนี้ควรคำนึงถึงอายุของสถาบัน ซึ่งหากใช้เกณฑ์เดียวกันทั้งหมดจะไม่ เป็นมาตรฐานได้</p>
วุฒิการศึกษา \	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก																																						
ตำแหน่งทางวิชาการ																																									
อาจารย์	๐	๒	๕																																						
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖																																						
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘																																						
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐																																						
ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก																																							
1	2	5																																							
4	4	6																																							
8	8	8																																							
10	10	10																																							

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
<p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	<p>ได้คะแนนข้ออื่นอื่น) ควรกำหนดระดับคุณภาพอาจารย์นอกเหนือจากตำแหน่งทางวิชาการอย่างเดียว เช่น ผู้เชี่ยวชาญ X ปี เทียบเท่าตำแหน่งวิชาการ ผศ. Y ปี เทียบเท่าตำแหน่ง รศ. Z ปี เทียบเท่าตำแหน่ง ศ.</p>	
<p>๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยต้นสังกัด</p>	-	- ควรใช้คะแนนผลการประเมินคุณภาพภายใน ย้อนหลัง 5 ปี นับจากรับการประเมินคุณภาพภายนอกปีสุดท้าย

๑.๔ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale ได้แก่ ๒, ๑๒, ๑๓, ๑๖.๒ ให้เปลี่ยนจาก Self-Report เป็นวิจัยเชิงสำรวจ

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
<p>๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)</p>	-	- สมศ.ควรกำหนดหรือให้แนวทางในการดำเนินงานให้ชัดเจน หากจะปรับเปลี่ยนจากค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale เป็นวิจัยเชิงสำรวจ เนื่องจากอาจสร้างความสับสนหรือความเข้าใจที่ไม่ตรงกันได้

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
<p>๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา ๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ ๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง ๑๐ ประเด็น <p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา</p> <p>เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน</p>	<p>-</p>	<p>- สมศ.ควรกำหนดหรือให้แนวทางในการดำเนินงานให้ชัดเจน หากจะปรับเปลี่ยนจากค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale เป็นวิจัยเชิงสำรวจ เนื่องจากอาจสร้างความสับสนหรือความเข้าใจที่ไม่ตรงกันได้</p>
<p>๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>- เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)</p> <p>การประเมินผู้บริหารมีทั้งในส่วนที่เปิดเผยได้และไม่ได้ ในส่วนของกลไกการประเมิน ผลงานของคณะที่นำเสนอ</p>	<p>- สมศ.ควรกำหนดหรือให้แนวทางในการดำเนินงานให้ชัดเจน หากจะปรับเปลี่ยนจากค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale เป็นวิจัยเชิงสำรวจ เนื่องจากอาจสร้างความสับสนหรือความเข้าใจที่ไม่ตรงกันได้</p>

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มจร.	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จาก มฟล.
	<p>ในทุกมิติต่อคณะกรรมการประเมินและผลการประเมินที่มีข้อแนะนำนั้นสามารถเปิดเผยได้เพราะเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์กับประชาคมที่เกี่ยวข้องเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนา แต่คะแนนประเมินจากคณะกรรมการประเมินซึ่งในหลายสถาบันเป็นการประเมินโดยผู้บริหารและเป็นเรื่องอ่อนไหวต่อการบริหารหากมีการเปิดเผย จึงไม่ควรให้นำเสนอคะแนนการประเมิน แต่ให้เป็นการอ้างอิงถึงผลการประเมิน โดยไม่ต้องกรอกคะแนนและให้ผู้ประเมินได้เห็นข้อมูลเป็นการเฉพาะโดยดูข้อมูลจากสถาบัน</p>	
<p>๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0;"> <p>ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์</p> <p style="text-align: center;">จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด</p> </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)</p>	-	<p>- สมศ.ควรกำหนดหรือให้แนวทางในการดำเนินงานให้ชัดเจน หากจะปรับเปลี่ยนจากค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale เป็นวิจัยเชิงสำรวจ เนื่องจากอาจสร้างความสับสนหรือความเข้าใจที่ไม่ตรงกันได้</p>